

saa uheldigt stillede, som denne vil blive paa Grund af de Skuffelser, den har lidt paa sin Vej. Derfor haaber jeg, at Ministeren vil stille sig velvilligt, naar denne Sag en Gang kommer frem, paa hvilken Maade det end sker.

Fogtmann: Ogsaa jeg vil gerne støtte Andragendet under Nr. 102 om Statens Overtagelse af Driften af den under Anlæg værende Bane fra Høng til Tølløse. Det kan ikke bestrides, som ogsaa fremhævet af to ærede tidligere Talere, at der er ganske eksceptionelle Forhold til Støde ved denne Bane. Den kan ikke sammenlignes med Privatbaner ellers i Almindelighed. Saa godt som alle de andre Privatbaner, der enten ere blevne byggede eller ere under Bygning eller ville komme i den aller nærmeste Fremtid, har det særegne, at de løbe ud i et Opland, hvis Trafik de samle enten henimod Statsbanen eller mod Hovedcenterne. De betjene i Virkeligheden et helt til Dels nyt Opland og betjene det i fuld Udstrækning. Men dette er ikke Tilfældet her. Denne Bane krydser ind gennem et Opland, som naturlig deler sig til forskellige Sider. Der finder aller mindst en Tredeling Stad her, maaske endog en Firdeling af Trafikken, idet den strækker sig efter Slagelse, Sorø og Holbæk, maaske endog til Dels efter Kalundborg. Derfor kan denne Bane ikke saaledes samle en lokal Trafik, og den maa blive ugunstigere stillet end en selv nok saa lille Bane, der har sit naturlige Opland, og som kan samle og føre Trafikken fra det ene Endepunkt til det andet. Her deler Trafikken sig og straalet ud bort fra Banen. Det er jo ogsaa de forholdsvis længere Rejser og Transporter, der give de gode Betingelser for en Banes Eksistens, men hvor det hele deles ud i Smaastykker som her, bliver Udbyttet saa meget mindre. Man har fra Jernbanens Side ment, at det vilde kunne hjælpe noget, om man kunde faa Lov til at føre Togene ind til de større Byer Slagelse og Holbæk. Kunde man faa en Overenskomst paa en eller anden Maade med Staten i saa Henseende, vilde Banens Rentabilitet forøges. Det er naturligt, at man ønsker at forhandle med Staten derom. Der er jo nemlig her ikke Tale om at opstille Fordringer, man vil kun forhandle med Staten, der jo er en betydelig Part-haver i denne som i andre private Baner, idet den bærer Halvdelen af Risikoen. Det maa derfor ogsaa for den være ønskeligt skaffe saa gode Rentabilitetsforhold

som mulig. Jeg venter naturligvis ikke, at Sagen skal kunne føres igennem for Øjeblikket, da den ikke har funden Tilslutning i Finansudvalget, jeg antager, væsentlig paa Grund af det uheldige Tidspunkt, og heller ikke hos den højtærede Minister. Det vilde derfor være haabløst, om nogle enkelte Medlemmer ville søge at trumfe Sagen igennem. Vi ville ogsaa kun slaa til Lyd for, at Spørgsmaalet blev rejst i en nær Fremtid. Vi haabe, der maa kunne findes en Form, hvorunder Udsigterne kunne blive lysere, og det vilde, forekommer det os, være urimeligt, om Staten, der dog har saa stor en Part i Banen, ikke vilde lytte derefter. Den højtærede Minister sagde, at naar det blev Statsdrift, vilde det blive endnu værre. Deri er jeg ikke enig, thi man behøver jo ikke at forsyne denne Bane med Udstyrelse, Personale og Tøggang ganske som de andre Baner. Jeg mener netop, der kunde være Grund til at optage en Forhandling med Koncessionshaveren, Holbæk Amtsraad, om Fastsættelsen af visse Betingelser, der kunne tilfredsstille Behovet paa denne Bane og dog være saa tarvelige, at Udbyttet muligvis kunde blive større. Men det er en absolut Betingelse for, at et saadant Foretagende kan drives, at der er Ensartethed i Ledelsen. Det blev fremhævet af Ordføreren for Forslagsstillerne, at man netop havde frygtet for, at Foretagendet skulde komme til at ligge indeklemmet mellem forskellige store Statsinteresser, og jeg kan saa godt forstaa, at man ikke kan føle sig saa opfordret til at tage Hensyn til denne Bane ved Indretning af Køreplaner og hele Arrangementer, fordi det her er en Stjerne, der spreder sig, fordi der er Hensyn at tage baade til den ene og den anden af de større Linier og ogsaa til den lille Forpagtningsbane, der kommer til at løbe ned til Sorø. Men alle disse Hensyn vilde bedre kunne lægges til Rette paa naturlig Maade, naar det hele kommer til at udgøre et samlet System. Jeg vil derfor meget anbefale, at man ikke alt for stærkt skyder den Tanke fra sig paa ny at optage Forhandlingen derom. Jeg beklager, at den højtærede Minister stiller sig mere afvisende, end nødvendigt havde været. Jeg vil gerne slaa til Lyd for, at han maa vise sig villig til atter at optage Forhandlingen om dette Spørgsmaal. Andet er det jo ikke, vi forlange.

Med det samme, jeg har Ordet, vil jeg anbefale en anden Indstilling; der imidlertid er bedre faren, idet den er i Ordførerenes Varetægt, nemlig Nr. 7 om en